

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/95/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119207730
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119207730.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobkyne: I. F., F.. XX.XX.XXXX, T. S. XX, XXX XX S., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v spore o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 150 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobkyne zamietla.
- III. Žalobkyňa má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 24.04.2019 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej primerané finančné zadostučinenie v sume 1.044,36 Eur. Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že v konaní bola ako spotrebiteľka úspešná v konaní 32Csp/48/2017 zo dňa 18.06.2018, kde súd zistil, že zmluva uzatvorená so žalovaným je bezúročná a bez poplatkov. Zároveň určil dohodu o poskytovaní služby za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ako spotrebiteľka si uplatnila primerané finančné zadostučinenie za porušenie jej spotrebiteľských práv. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľka bola úspešná a úspešne si uplatnila porušenie svojho práva, finančné zadostučinenie požaduje v sume 1.044,36 Eur, čo je polovica zo sumy 2.088,72 Eur, čo je súčet úrokov a poplatkov podľa úverovej zmluvy a odmeny podľa dohody o poskytovaní služieb. Zaplatenie tejto sumy sa žalovaný domáhal napriek tomu, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.
2. Žalovaný sa k žalobe žalobkyne vyjadril v písomnom podaní zo dňa 16.05.2019, kde žalobu žalobkyne žiadal v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že žalobkyňa nepreukázala splnenie podmienok podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa prevzala sumu 1.350 Eur z úverovej zmluvy a zaplatila iba sumu 1.173,11 Eur. Ak je účelom zadostučinenia nahradenie diskomfortu, ktorý spotrebiteľ by mal v súvislosti s uplatnením práva na súde zažívať, potom je namieste otázka, či multiplikovanie sporov a rozdrobenie do viacerých znamená, že sa má multiplikovanie poskytovať, resp. či takto má sa priznávať nárok na primerané finančné zadostučinenie.
3. Súd vykonal dokazovanie oboznamením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to žaloby, spisu 32Csp/48/2017, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:
4. Žalobkyňa bola v spore vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 32Csp/48/2017 v celom rozsahu úspešná, keď súd rozsudkom 32Csp/48/2017 - 93 zo dňa 18.06.2018 uložil povinnosť

žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy k Zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.02.2015. Súd uviedol, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je prostriedkom na zabezpečenie peňažnej pohľadávky a môže byť uzatvorená skôr ako došlo k vzniku omeškania. Touto dohodou možno zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá sa stane zročnou v budúcnosti. Z obsahu Dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že slúžila na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z poskytnutého úveru s tým, že žalobkyňa ako slabšia strana v takomto zmluvnom vzťahu ho jednak nemohla ovplyvniť a nemohla tiež ovplyvniť obsah Dohody o zrážkach zo mzdy. Súd poukázal na to, že inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy navyše umožňoval žalovanému obísť právnu úpravu na ochranu spotrebiteľa, ktorá vyplýva jednak z úniijného práva, ako aj právneho poriadku Slovenskej republiky, nakoľko na základe takéhoto zabezpečovacieho inštitútu sa vykonávali zrážky zo mzdy žalobkyne bez toho, aby boli nároky žalovaného uplatňované zo zmluvy o úvere preskúmané súdom, pričom žalovaný si mohol uplatňovať akýkoľvek nárok bez ohľadu na to, či takýto nárok bol odôvodnený alebo nie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.07.2018.

5. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 25.09.2019 v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili v písomnom podaní zo dňa 04.07.2019, v ktorom súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti.

6. Právny zástupca žalobkyne žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Poukázal na to, že žalobkyňa splnila hmotnoprávne predpoklady, keďže v spore vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 32Csp/48/2017 bola úspešná a domohla sa určenia zdržania sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy. Tvrdenie žalovaného, že z poskytnutého úveru v sume 1.350 Eur žalobkyňa zaplatila iba sumu 1.173,11 Eur, sa nezakladá na pravde, keďže žalovaný doložil do spisu potvrdenie zo dňa 06.03.2018, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa poukázala žalovanému 17 splátok a poslednú splátku vo výške 26,93 Eur, t. j. úver preplatila a zaplatila žalobcovi sumu 1.418,72 Eur. Pokiaľ ide o vedenie ďalších sporov pod spisovou značkou 10Csp/84/2019, 14Csp/85/2019 a 13Csp/83/2019 a 13Csp/237/2018, jedná sa o to, že žalovaný porušuje práva spotrebiteľov, ktoré si žalobkyňa musela brániť. Žalobkyňa pocítovala ujmu, keď jej telefonicky telefonoval žalovaný. Polroka sa viedli súdne konania, nemohla spať a bola v neustálom strese. Musela chodiť na súd, párkrát navštívila aj advokátsku kanceláriu priamo vo Svidníku. Vznikla jej nielen materiálna, ale aj psychická ujma.

7. Pokiaľ ide o námietku žalovaného a poukázanie na vedenie sporu 14Csp/85/2019, súd z pripojeného spisu zistil, že v tomto spore si žalobkyňa uplatnila primerané finančné zadostučinenie a domáhala sa určenia neprijateľných zmluvných podmienok ako aj primeraného finančného zadostučinenia týkajúceho sa však Zmluvy o revolvingovom úvere a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v bode 6, v časti poplatku za poskytnutie úveru ako aj v článku 1, bod 7.1 samostatne podpísanej Dohody o poskytovaní služieb zo dňa 26.02.2015.

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

9. Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

10. Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

11. Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

12. Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávnych podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

14. Súd je toho názoru, že žalobkyňa bola úspešná v pôvodnom konaní a z tohto dôvodu jej vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

15. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

16. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobný návrh žalobkyne je v celom rozsahu dôvodným. Žalobkyňa úspešným uplatnením nároku na vyslovenie povinnosti žalovanému zdržať sa dohody o zrážkach zo mzdy v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 32Csp 48/2017, splnila zákonný predpoklad pre uplatnenie nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, a to v znení zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

17. Súd priznanú sumu vo výške 150 Eur žalobkyni titulom primeraného finančného zadosťučinenia považoval v celom rozsahu za dôvodnú. Súd uvádza, že cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd 1. stupňa priznanú sumu 150 Eur považuje za primeranú za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívne odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia recidívy porušovania spotrebiteľských práv. Suma finančného zadosťučinenia priznaná súdom je plne opodstatnená. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Je potrebné poukázať aj na prvotné konanie 32Csp 48/2017, v ktorom sa žalobkyňa úspešne domáhala zdržania sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a v spore bola aj úspešná. Súd priznanú sumu považoval v celom rozsahu za dôvodnú a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie v takejto výške a v prevyšujúcej časti bol žalobný návrh žalobkyne ako nedôvodný zamietnutý.

18. Súd ešte považuje za potrebné uviesť, že konkrétnu žiadanú sumu primeraného finančného zadosťučinenia v žalobnom petite vo výške 1.044,36 Eur, súd s takouto výškou, ktorá má predstavovať polovicu zo sumy úrokov a poplatkov, ktoré by patrili žalovanému v zmysle uzatvorenej zmluvy sa nestotožňuje, nesúhlasí s takýmto prepočtom, podľa názoru súdu tu absentuje racionálny základ, pre priznanie takejto sumy. Priznanú sumu finančného zadosťučinenia považuje súd za vyrovnanie ujmy spotrebiteľovi- žalobkyni, ktorá je akousi satisfakciou za stav, ktorý jej hrozil z dôvodu možnosti

uplatnenia práva na plnenie, ktoré žalovanému nepatriilo. Zároveň priznaním primeraného finančného zadosťučinenia došlo aj k naplneniu odradzujúcej funkcie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov. Súd mal za to, že tvrdenia žalovaného, že žalobkyňa nezaplatila ani istinu úveru sa s poukazom na obsah listín, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a na ktoré poukázal právny zástupca žalobkyne, javia ako nepreukázané. Rovnako za irelevantnú v tomto spore súd považoval námietku žalovaného, že žalobkyňa iniciovala viaceré súdne spory.

19. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 C.s.p. vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 C.s.p. dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednáwanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 C.s.p. zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.